

4. NE adventní-B Luk 1,26-38 Andělovo zvěstování Marii 1

Skromnost je dcerou pokory. Tato ctnost nechyběla Nazaretské Panně, již anděl zvěstoval, že se stane Matkou Vykupitele. „Jsem služebnice Páně,“ zní odpověď té nejprvnější po Bohu.

Pramenem skromnosti je vědomí naší vlastní nedosta-
tečnosti. A vědomí, že i náš bližní má svou lidskou hodno-
tu. U některého člověka můžeme dokonce konstatovat, že
v určitých ctnostech vyniká, že je v nich lepší než my.
Jsme-li skromní, musíme si přiznat, že určitou práci nebo
činnost bychom na rozdíl od našeho bližního nesvedli ne-
bo ji nebyli schopni dělat bez jeho pomoci. Je nám zapo-
třebí skromnosti, abychom žili v pokoji a svornosti s ostat-
ními. Kdo se povyšuje, kdo se příliš dere dopředu, nebývá
oblíben. Naopak duše skromných Bůh obohacuje, neboť
právě pokora a skromnost jsou předpokladem k duchovní-
mu růstu. (Josef Hlouch: Minutěnka, 18.12.)

Guy Gilbert, francouzský kněz, působící mezi mladý-
mi bez domova, kteří se ocitli na okraji společnosti, takov-
ý Don Bosco 20. století, uvádí ve své knize **Až do kraj-
nosti** (Portál Praha 1994) následující předvánoční úvahu (s.149):

„Vydej se na Vánoce pěkně sám za osamělou
babičkou, která už léta žije s houfem koček (jediných
tvorů, kteří k ní lnou)... a budeš hvězda.

Odřekni si na Štědrý večer jakoukoli žranici i pijatyku
a řekni svým dětem, proč... a budeš hvězda.

Zatelefonuj na Vánoce příbuznému, kterého nemůžeš
ani cítit a kterého jsi chtěl nechat zmizet v rodinném pro-
padlišti. Možná, že mu to pomůže ožít... a ty budeš
hvězda.

Ať se děje cokoli uprostřed všech těch naléhavých,
neodkladných a nezastupitelných záležitostí, přestaň se
hrabat ve svých lejtrech, sbal noviny a hlavně netelefo-
nuj! Pro své děti... budeš hvězda.

Nezapomeň, že když pošleš do vězení někomu koho
znáš (nebo neznáš), zásilku či pohlednici, pomůže mu to

zahlédnout, jak mu přes celou přelétla... hvězda.

Pozvi jeho ženu a děti na Vánoce k sobě. Věžeň, až se bude dívat přes mřížce cely na ten kousek oblohy, zjistí... jak ten večer září hvězdy.

Mysli na to, že byste o Vánocích mohli jít s dětmi za někým do nemocnice. Vaše kytice bude... roj hvězd.

Tulákovi, který po skončení půlnoční čeká, že otevřeš peněženku, můžeš říct, že ho na dnešní večer zveš k sobě... a on bude tvou hvězdou.

A hračky, které dětem dáš, ať jsou k něčemu a hlavně ne moc přepychové. A když nedáš dětem žádnou válečnickou soupravu a žádnou plastickou zbraň (i když o ně tolik škemrají)... budeš hvězda.

Když se celá rodina sejde k oslavě, ať je televize rozhodně vypnutá – bez ohledu na jakýkoli program, který máš rád nebo který zbožňují tvoje děti. Brzy zjistíte, že rozmluva je ještě jiskřivější... než hvězda.

Starobylé koledy i nádhera půlnoční mše ať tě zahřejí u srdce, ale ať pro ně nezapomeneš na to ústřední tajemství chudých jeslí, které objevili tři králové, když šli... za hvězdou.

Budeš-li u známých umírněně zapíjet štědrovečerní hostinu, budeš moci bez nebezpečí zasednout za volant. To umožní tobě i druhým vrátit se v pohodě domů – a ne zrovna přes nemocniční postel, kde by se ti před očima dělaly... hvězdičky.

A konečně, je-li tvůj život veden velkými tajemstvími liurgického roku a ty jdeš životem, který je dynamizovaný každým svátkem vyzývajícím buď k naději nebo ke světlu nebo k chudobě, potom všude, kam přijdeš... budeš hvězda.“

Tolik bratr vyvržených Guy Gilbert. (*Bratr vyvržených* /Portál 1993/ je 1. díl k jeho výše uvedené knize.) Podobných námětů by se v souvislosti s Vánocemi jistě dalo najít mnohem víc. Proto rozjímáme o tom, proč se Vykupitel světa narodil v takové chudobě a co nám lidem tím chtěl říci.